

הזמן. והוא בכלל מה שאמרו חכמינו ז"ל²⁶ "גדולה עבירה לשמה ממצוה שלא לשמה" כמש"כ הרב המחבר עשרה מאמרות²⁷ שעבירה לשמה מצינו אצל הקב"ה שברא דברים המזיקים לרדות בהם העולם, אבל מצוה שלא לשמה לא מצינו בו יתב"ש ואינו כלל מכלל הבריאה.

והנה הגם שבזה מודינא לו שהיה לו ראוי לכתוב דבר זה בדרך אפשר, גם לולא דברי הרמב"ם ז"ל הייתי אומר כך. אבל מ"מ בשביל זה אין אנו צריכין לבזותו ח"ו, ובפרט שמעלתו יכניס עצמו בדבר שאין מוטל עליו לתקן וצריכין ליזהר שלא ליכוות בגחלתו ועליהם ועל כיוצא בהם נאמר "אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו", ע"כ ברוך ה' אשר מנעך מבוא בדמים ולבייש פני ת"ח.

ובעיני ראיתי באותן עיירות שהחזיר עליהם בכל שנה המה ב"ה אנשים כשרים, גם בני ביתם אשר מימיו שותים הם אנשים כשרים.

וכבר מרגלא בפומא הא דאמרו חכמינו ז"ל "קוב"ה ואורייתא וישראל חד הוא", דהיינו ג"כ כמו שאין אנו יכולים להכיר בודאינו ית"ש רק ע"י פעולותיו כן התורה וישראל אין אנו יכולין להכיר כי אם על ידי הפועל היוצא מהם, וכיון שכמה מאות מישראל במדינותינו אשר חסים בצילו הם אנשים כשרים וחסידים, בודאי הוא צדיק גמור ות"ח מופלג, אין להרהר אחריו.

ע"כ עצתי שמעכת"ה לא יזדקק בדבר זה כלל וכלל ולא יהא זאת לפוקה ח"ו כ"ז אני אומר לדעתי הקלושה, אשר נראה לי באמת ובתמים....

ומסיים:

בזה אצא ואומר שלום ממני ידידו אוהבו הנאמן. הק' צבי הירש בהר"א ז"ל אבדק"ק ליסקא יע"א²⁸.

איור תוספת

ה'שולחן ערוך הרב' וה'קיצור שלחן ערוך'

גם בתחום ההלכה מתחשב רבי שלמה עם פסקי הרב בעל התניא אחד המיוחד מבין הפוסקים מגדולי החסידות ומחשיבו כאחד מעמודי ההוראה. במיוחד ניכר הערצתו הגדולה בספרו הראשון קסת הסופר (אשר יצא לאור בהסכמה נלהבת של הגאון החתם סופר הכותב "מכאן ואילך לא יתנו רשות וכתב קבלה לשום סופר כי אם שיהא בקי בספר הזה ורגיל על

26. נזיר כג, ב.

27. להמקובל רבינו הרמ"ע מפאנו.

28. אמנם למרות זאת אנו מוצאים שהגאון רש"ג לא היסס מלחלוק על האדמו"ר מקומארנא בחריפות קמעה. עי' קסת הסופר סימן ט"ז ס"ק ב' בלשכת הסופר ובחלק ב' בראשית ג' לשכת הסופר על המילים כתנת עור עיי"ש.